

Finlands Förenade Djurskyddsföreningars CENTRALFÖRBUND.

Flygblad våren 1923.

Utdrag ur „Lag om naturskydd“ av den 23 Febr. 1923;
men gällande fr. o. m. 1 Juli 1923.

13 §. Följande foglar jämnte bon och ägg av dem vare ständigt fridlysta, näml.: trana, stork, häger, sothöna, spov, tofsvipa, snäppa och andra vadare, dopping, tordmule, grissla, trut, mås, tärna och stormfogel, labb, glada, vråk, kärrhök, tornfalk, lärkfalk och aftonfalk, lappuggla, hornuggla, jorduggla, perluggla och sparvuggla, hackspett, gök, göktyta, blåkråka, härfogel, biätare, kungsfiskare, nattskärna och tornsvala, råka, kaja, nötkråka, sammargylling och stare samt trast, sidensvans och annan småfogel.

Enahanda skydd tillkommer jämnväl fladdermöss, igelkott och flygande ekorre.

Uti 1:sta mom. nämnd fridlysning gäller icke morkulla, beckasin och björktrast, ejheller havstrut, vittrut, varfogel, törnskata och gråsparv. — — —

Angående fridlysning av jagtbara djurslag är särskilt stadgat. — — —

14 §. Sällsynta djur, vilka icke äro fridlysta enligt 13 § eller i sammanhang med stadgandena om jagt, må genom förordning fridlysas i hela landet eller i viss del därav. Detta gäller dock icke varg och järv, samt björn och lo, blott å staten tillhörig mark som ej innehaves av enskild person.

Angående sällsynta viltväxande buskar, ris, örter, gräs och andra mindre växter vare lag samma som i 1 mom. angående djur är stadgat. — — —

16 §. Det vare förbjudet att sälja, till salu hålla eller såsom prydnad använda skinn eller fjäder av sådana i Finland förekommande foglar som på grund av denna lag eller annan författning äro ständigt fridlysta; och gäller detta förbud även från utlandet infört skinn eller fjäder av sådana foglar.

L A G angående ändring av 1898 års jagtförordning given den 23
Febr. samt gällande fr. o. m. d. 1 Juli 1923.
(i utdrag och med omställning.)

10 §. Skadedjur (varmed i denna lag avses: björn, varg, lo, järv, säl, kungsörn, berguv, duvhök och sparvhök), som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider mot (frednings- lag o. -stadganden).

14 §. Annat nyttigt villebråd är fridlyst under följ. tider:

Hela året: Vildren (mom. 11); svan; hona och årsunge av ejder; gravand, lunnefogel, salskrake, fasanhöna och vaktel (m. 1.)

Fr. o. m. $\frac{1}{3}$ t. o. m. $\frac{9}{6}$ ejderhane (m. 4.)

« « « $\frac{30}{7}$ björktrast (m. 10.)

« « « $\frac{14}{8}$ gräsand, bläsand, stjertand, krickand, skedand, årta, knipa, vildgås, morkulla, och beckasin (m. 2.)

« « « $\frac{31}{8}$ svärta, sjöorre, vigg, vitbuk, brunand, alfogel, samt i skärgården stor- och småskrake eller pracka (m. 3.)

« « « « hare (m. 12); tjäder- och orttupp samt snöripa och fjällripa (m. 7.)

« « « $\frac{30}{9}$ hjerpe (m. 8.)

« $\frac{15}{10}$ « $\frac{15}{9}$ följ. år: raphöna (m. 5.)

« $\frac{1}{12}$ « $\frac{31}{8}$ tjäder- och orrhöna (m. 6.)

« « « $\frac{30}{9}$ fasantupp (m. 9.)

Mom. 12: — — — dock vare frugt- och trädgårdsodlare berättigad att jämnväl under fridlyst tid avliva hare inom odlingsområde; men sålunda erhållen fångst må ej salubjudas.

(Rörande undantag för skärgården, Enontekis, Enare, Utsjoki och Petsamo bör själva lagtexten rådfrågas. Om elg är särskilt stadgat.)

17 §. Ägg av i 14 § fridlysta foglar må icke ur bo tagas eller förstöras.